

PAUL RAES

1925

Paul, Emile Raes werd geboren te Gent op 7 april 1889. Hij volbracht zijn middelbare studiën (moderne humaniora) aan het Kon. Atheneum te Gent; zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit, waar hij in 1911 het diploma van „Ingénieur des constructions civiles” behaalde.

Hij was achtereenvolgens : ingenieur van Bruggen en Wegen bij de dienst der Zeeschelde, te Dendermonde (1911) en ingenieur bij de bijzondere dienst van

Kunstwerken bij het Ministerie van Openbare Werken (1919-1922). Tijdens de eerste wereldoorlog (1914-1918) deed hij dienst in het veldleger als infanteriesoldaat en later als genie-officier.

Sedert 1925 fungeerde hij als repetitor bij de Speciale Scholen van de universiteit te Gent.

Bij K.B. van 30 oktober 1930 werd hij benoemd tot docent aan de Rijksuniversiteit en sedert 1 oktober 1936 bevorderd tot gewoon hoogleraar.

Zijn leeropdracht omvat de volgende cursussen : „Statica en Dynamica” (leerlingen ing. 1 en 2); „Beginselen der Analyse en der Mechanica” (partim) (leerlingen cond. 1); „Grafostatica” (cand. ing. 2); „Bouwwerken der Burgerlijke Genie” (partim : Grondmechanica) (Spec. Scholen 2).

Deze laatste cursus werd door hem

ook in het Frans gedoceerd tot aan zijn afschaffing in 1939.

Hij was Secretaris van de faculteit der Wetenschappen tijdens het academiejaar 1943-1944 en Dekaan in 1944-1945.

Voor de cursus „Statica en Dynamica”, die hij in 1929 overnam van de vooraanstaande mathematicus Prof. Dr. M. Stuyvaert, die de eerste Nederlandse tekst ervan opstelde, voerde Prof. Raes systematisch de vectorrekening in. Hiervoor gaf hij gestencileerde nota's uit.

Voor de leergang „Grafostatica”, die in 1890 door de beroemde leermeester Junius Massau (1852-1909) werd gesticht en waarvoor Prof. Raes in 1945 als opvolger van Prof. J. Goossens werd benoemd, publiceerde Prof. Raes verschillende bijdragen en stelde over deze stof gestencileerde nota's op.



De cursus in de „Grondmechanica”, gesticht in 1937, was aanvankelijk een vrije leerstof. In 1940 werd hij een facultatief vak voor de graad van Aardkundig ingenieur en in 1942 toegankelijk verklaard voor de andere graden. Sedert 1956 is hij verplicht en wordt beschouwd als een onderdeel van de „Bouwwerken der Burgerlijke Genie”. Aan het onderwijs van de Grondmechanica werd een laboratorium verbonden. Prof. Raes liet verschillende bijdragen over dit vak verschijnen, o.m. naar aanleiding van de eerste en de vierde „International Foundation Conference”. Hij bestudeerde vooral de funderingsformules.

Van 1932 tot 1939 werd het gedeelte „Ponts et Tunnels, Voies navigables, Travaux maritimes, Fondations,, van de cursus „Constructions du Génie Civil” toevertrouwd aan Prof. P. Raes, als opvolger van Prof. Richald.

In 1940 nam P. Raes deel aan de krijgsverrichtingen in België, in hoedanigheid van Reserve Kapitein-Kommandant der Genie.

Van 1912 tot 1949 was hij verbonden, als Leraar in bijzondere vakken, aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Gent.

In 1959 werd hij tot het Emeritaat toegelaten.

Hij behaalde volgende wetenschappelijke onderscheidingen : prijs Claeys voor publicaties in het Tijdschrift der A.I.G., 1929-1931; titel van Visiting Scientist, in verband met de First International Foundation Conference te Cambridge (U.S.A.); lid van het Comité der Belgische groepering der „International Society of Soil Mechanics and Foundation Engineering”.

PUBLIKATIES VAN PAUL RAES

IN BOEKVORM

Cours de Statistique. Gestencileerde nota's, 1930.

Notes et planches du cours de Ponts et Tunnels. Gestencileerde nota's, voorheen opgesteld door Prof. Richald, en bijgewerkt, 1932.

Nota's over Dynamica. Gestencileerde nota's, 1947.

Nota's over grafische Integraalbepaling. Gestencileerde nota's, 1947.

Nota's over Nomografie. Gestencileerde nota's, 1948.

BIJDRAGEN IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN

Généralisation des théorèmes de Pascal et de Brianchon. Bull. des E.I., 1913.

Les transmissions par friction à rapport de vitesses variables. Ann. A.I.G., 1912.

Essai d'exposé de la théorie d'Euler. Ann. A.I.G., 1913.

Étude critique d'une formule de battage. Ann. A.I.G., 1927.

Calcul de la résistance latérale des pieux. Techn. des Travaux, 1928.

Généralisation de la théorie des forces mobiles. Techn. des Travaux, 1930.

Rapport général concernant la question II mise à l'étude au Congrès international du béton. 1930.

Over de berekening der staafkrachten in een statisch bepaald vakwerk. Tijdschr. A.I.G., 1931.

Theory of lateral bearing capacity of Piles. Proceedings of the First International Foundation Conference, 1936.

Le calcul des fondations. Techn. des Travaux, 1936.

Het oppersingsvraagstuk bij een strookvormig fundament. Tech. Wetensch. Tijdschrift, 1941.
Théorie des pseudo-facettes en Mécanique du Sol. Ann. Trav. publics, 1943.
Discussion on pore-pressure. Proc. A.S.C.E., 1949.
Méthode du flotteur cylindrique (met Prof. Ir. LOONES). Géotechnique, 1949.
L'ingénieur, intendant des biens matériels terrestres. Ann. A.I.G., 1954.
Sur la composition des tenseurs de contrainte, et ses applications géotechniques. Ann. Trav. publics, 1956.
Sur la validité des formules de fondation. Proceedings of the Fourth International Foundation Conference, 1957.
Aspects actuels de la Mécanique des Sols. Revue C, 1960.